

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 29Csp/202/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119214837  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119214837.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobkyne: B. I., C. U. X, XXX XX M. C. A., právne zastúpenej: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 66, 08901 Svidník, proti žalovanému: Poštová banka a.s., IČO: 31340890, Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, právne zastúpeného: Advokátskou kanceláriou RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřežie 8A, 811 02 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 644,74 EUR s prísl. a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

### rozhodol:

I. Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia **z a m i e t a**.

II. **U r č u j e**, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.03.2010 od Obchodných podmienkach, v článku 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) úrok z omeškania, (3) úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru,“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Vo vzťahu k výroku I. **p r i z n á v a** žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IV. Vo vzťahu k výroku II. **p r i z n á v a** žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

### o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 26.09.2019 žiadala zaviazať žalovaného na zaplatenie 644,74 EUR s prísl. titulom vydania bezdôvodného obohatenia a určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky v článku 4 Obchodných podmienok v bode 4.6.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 11.03.2010 so žalovaným uzatvorila zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej absentujú obligatórne náležitosti predpokladané ustanovením § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., a to ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa a priemerná hodnota RPMN. Predmetná zmluva totižto neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 26,82 %. Správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky vychádza 30,89 %. Súčasne zmluva neobsahuje správny údaj o výške priemernej hodnoty RPMN, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 20,58 %, pričom správna výška podľa súhrnných informácií o údajoch a novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za prvý štvrťrok 2010 je vo výške 20,72 %.

3. Ďalej všeobecné obchodné podmienky obsahujú neprijateľnú zmluvnú podmienku v čl. 4 bodu 4.6 s tým, že uvedené zmluvné dojednanie zakladá nevyvážený vzťah medzi ňou a žalovaným, pokiaľ ide o

započítavanie jej platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie jej platieb sa tak stáva pre ňu netransparentné.

4. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že rozdiel medzi údajom uvedeným v zmluve a vypočítaným informatívnou kalkulačkou považuje za pochopiteľnú odchýlku, nakoľko internetová kalkulačka je len informatívnym zdrojom a nie záväzným prostriedkom na overenie údajov. Na podporu svojej argumentácie poukázal aj na rozhodovaciu prax všeobecných súdov Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Trebišov pod sp. zn. 20Csp/297/2017, Okresného súdu v Prešove pod sp. zn. 9Csp/187/2018 ako aj Okresného súdu v Revúcej pod sp. zn. 8C/203/2015.

5. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa započítala do výpočtu RPMN aj poplatok za poistenie, ktoré však nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru.

6. Podľa názoru žalovaného priamo z obchodných podmienok vyplýva dobrovoľnosť uzatvorenia poistenia a nie nevyhnutnosť ako predpokladu uzatvorenia zmluvy o úvere. V danom prípade na podporu svojej argumentácie poukázal na ustanovenie § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z.

7. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na nesprávne vyčíslenú priemernú hodnotu RPMN, podľa názoru žalovaného je potrebné vychádzať z tabuľky hodnôt pre všetkých veriteľov. V zmysle ust. § 1a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., sa pre účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty použije priemerná hodnota RPMN nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov.

8. K žalobe o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky uviedol, že spôsob započítania platieb na poplatky, úroky a istinu vychádza z obchodnoprávneho charakteru zmluvy o úvere. Už pri uzatváraní zmluvy o úvere totiž tento presne vie, aká bude celková výška nákladov, ak sa bude pridŕžovať ustanovení zmluvy. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútnym obchodom a z toho vyplýva aj aplikácia ustanovení Obchodného zákonníka. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 20Co/181/2015 a 6Co/213/2015. Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter zmluvy nie je spornou otázkou, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, a preto žalobca pri započítavaní úhrad postupoval v súlade s ustanovením § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka. Zároveň voči uplatnenému nároku vzniesol námietku premlčania s poukazom na uplynutie dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, keďže poslednú splátku žalobkyňa uhradila dňa 20.06.2011. V tomto smere poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax všeobecných súdov Slovenskej republiky, a to rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 2Co/109/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17Co/163/2016, Najvyššieho súdu SR 5Cdo/291/2015 a 1Cdo/238/2017, Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 21Co/193/2014, Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 17Co/48/2018, Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 5Co/98/2018 ako aj Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 11Co/175/2017. Zároveň poukázal na nedôvodnosť aplikácie 10 ročnej objektívnej premlčacej doby z dôvodu nepreukázania úmyslu žalovaného.

9. Súd na základe skutkových tvrdení žalobkyne, popretí skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením zmluvy o úvere, obchodnými podmienkami, ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

10. Žalobkyňa ako fyzická osoba - spotrebiteľ uzatvorila so žalovaným dňa 11.03.2010 zmluvu o úvere - dostupná pôžička č. XXXXXXXXXX s uvedením výšky úveru 2.000 EUR, výšky mesačnej splátky 67,29 EUR, dátumu prvej platby 11.04.2010, počtu mesačných splátok 50, celkovej výšky nákladov 1.175,02 EUR, dátumu konečnej splatnosti úveru 11.05.2014, priemernej hodnoty RPMN 20,58 %, RPMN 26,82 %, úrokovej sadzby 24 %, dátumu každej ďalšej platby k 11. dňu v mesiaci, ako aj doplnkovej služby, a to základného súboru poistenia.

11. Žalobkyňa v prospech žalovaného poukázala úhrady titulom splátok úveru v celkovej výške 2.644,74 EUR s tým, že poslednú platbu realizovala dňa 16.06.2011.

12. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

13. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí<sup>6</sup>) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101>> musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101>> ,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101>>.

14. Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

15. Podľa § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>). Na premičanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premičujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

18. Podľa § 100 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

19. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

20. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

21. Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

22. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa so žalovaným dňa 11.03.2010, teda za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z., uzatvorila zmluvu o úvere - dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX v predmete poskytnutia úveru vo výške 2.000 EUR s uvedením výšky mesačnej splátky, termínov splatnosti splátok, počtu splátok, celkovej výšky nákladov, dátumu konečnej splatnosti úveru, RPMN, ako aj priemernej hodnoty RPMN, úrokovej sadzby, ako aj doplnkovej služby základného súboru poistenia.

23. V danom prípade sa preto súd nestotožňuje s tvrdením žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. j) a k) zák. č. 258/2001 Z.z.

24. Žalobkyňa absenciu uvedených obligatórnych náležitostí odôvodnila tým, že v zmluve je uvedený nesprávny údaj o výške RPMN s poukazom na jej výpočet podľa internetovej kalkulačky a zároveň nezahrnutím nákladov za poistenie úveru do celkových nákladov spotrebiteľa. Súčasne je uvedený nesprávny údaj o výške priemernej hodnoty RPMN s poukazom na predložené súhrnné informácie o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za prvý štvrtrok roku 2010 zverejňovaných Ministerstvom financií Slovenskej republiky. V priebehu súdneho konania súdu opätovne predložila výpočet RPMN podľa tvrdenia žalobkyne zo strany Ministerstva financií Slovenskej republiky na základe interaktívnej kalkulačky.

25. Z predložených listín žalobkyne však nevyplýva, žeby pre účely výpočtu RPMN boli použité interaktívne kalkulačky podľa vzorca platného za účinnosti zák. č. 258/2001 Z.z. Vzorec, podľa ktorého sa RPMN vypočítava bol však podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. iný, ako jej vzorec výpočtu RPMN podľa súčasnej platnej právnej úpravy zák. č. 129/2010 Z.z. Kalkulačky prístupné na internete, ktoré umožňujú výpočet RPMN tento robia podľa vzorca platného v súčasnosti. V čase uzavretia zmluvy preto mohol veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť len takú výšku RPMN, ktorá bola vypočítaná podľa vzorca, ktorý bol určený zákonom v čase uzavretia zmluvy a nie podľa vzorca, ktorý je uvedený v zákone na základe neskoršej platnej právnej úpravy. Preto skutočnosť, že podľa súčasného výpočtu je RPMN 30,89 % neznamená, že výška RPMN bola v zmluve uvedená nesprávne.

26. Zároveň z ustanovenia § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. zároveň vyplýva, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bezpoplatkový iba za predpokladu absencie náležitosti zmluvy uvedených v § 2 písm. a), b), d) až j), k) a l). Zo znenia uvedeného zákonného ustanovenia teda nevyplýva, že prípadné nesprávne uvedenie hodnoty RPMN, priemernej RPMN, ako aj celkových nákladov by malo mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru uzatvoreného na základe zákona č. 258/2001 Z.z. Na podporu svojej argumentácie poukazuje aj na súčasnú právnu úpravu zák. č. 129/2010 Z.z., ktorá rozlišuje dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade ročnej percentuálnej miery nákladov, a to neuvedením RPMN a uvedením RPMN v neprospech spotrebiteľa.

27. Nakoľko predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje údaj o RPMN, priemernej hodnoty RPMN, ako aj celkových nákladov, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť, potom súd prvej inštancie s poukazom na znenie ustanovenia § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z., nemohol dospieť k záveru o bezúročnosti

a bezpoplatkovosti predmetného úveru prípadným uvedením nesprávnej výšky týchto obligatórných náležitostí zmluvy v neprospech spotrebiteľa.

28. Podľa názoru súdu prvej inštancie aj v prípade zistenia dôvodov bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru je nárok žalobkyne vzhľadom na poslednú úhradu realizovanú dňa 16.06.2011 premlčaný ako v subjektívnej, tak aj v objektívnej premlčacej dobe.

22. Z čl. 2 ods. 2 CSP nesporne vyplýva, že každá sporová strana má právo, aby jej spor bol rozhodnutý v súlade s princípom právnej istoty, ktorý je definovaný ako stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

29. Každému teoretickému vymedzeniu má v pozitívnom práve spravidla zodpovedať právne pravidlo, ktoré je reflexiou výkladu cez prizmu tohto teoretického vymedzenia. Inak povedané, z teoretického postulátu má byť v ideálnom prípade v správnom texte odvoditeľné konkrétne právne pravidlo. V oblasti explikovaných ako najvyššie súdne autority je potrebné čl. 2 vykladať vo funkčnej jednote s čl. 3. V tomto zmysle je jednoznačné, že za najvyššie súdne autority možno sémanticky dosadiť:

a) ÚS SR

b) NS SR

c) v oblasti ich kompetenčného dosahu i Európsky súd pre ľudské práva a Súdny dvor EÚ (doc. JUDr. Marek Števeček a spol.: Komentár CSP).

30. Z uznesenia NS SR z 24.1.2018 pod sp. zn. 6Cdo/29/2017 nesporne vyplýva, že za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu treba považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutia súdov SR, vydané NS SR od 1.1.1993, ako aj rozhodnutia NS SR, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia NS SR názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na ne nadviazali (R 71/2018 - Zbierka stanovísk a rozhodnutí NS SR 8/2018).

31. Podľa názoru súdu I. inštancie právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia, sa môže premlčať tak v subjektívnej, ako aj objektívnej dobe. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia subjektívnej a objektívnej lehoty je stanovený odlišne a na sebe nezávislý je aj priebeh plynutia, ako aj ich skončenie. Pre začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, kedy sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, t.j. subjektívna a objektívna. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - 2-ročná a objektívna premlčacia doba je buď 3-ročná v prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého z nedbanlivosti alebo 10-ročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Podľa názoru súdu v posudzovanom prípade je rozhodujúcou otázkou kedy začala plynúť subjektívna 2-ročná premlčacia lehota. Za rozhodujúci pre začiatok jej plynutia treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr. V danom prípade teda nie je podstatná a rozhodujúca okolnosť, kedy sa žalobkyňa pri riadnej starostlivosti musela alebo mohla dozvedieť, že na jej úkor došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, ale je rozhodujúce kedy sa o tejto okolnosti skutočne dozvedela.

32. V danom prípade tak pri posudzovaní vedomostí žalobkyne o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, v prospech koho k obohateniu došlo, treba z hľadiska § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka vychádzať zo dňa (dni), kedy splatila žalovanému úver, z ktorého požadovala vydanie bezdôvodného obohatenia pozostávajúceho zo splatených úrokov a poplatkov, a to bez ohľadu na skutočnosť, či skutočne vedela o prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru a o tom, že sa bezdôvodne žalovaný obohacuje.

33. Nie sú teda vôbec relevantné jej právne znalosti (platí zásada neznalosť zákona neospravedlňuje), teda nie je podstatné či vedela o príslušnej právnej úprave alebo judikatúre súdov, a teda či bola subjektívne schopná posúdiť uvedené skutkové okolnosti. Tieto závery vyplývajú z viacerých rozsudkov NS ČR pod sp. zn. 26Cdo/785/2011 zo dňa 24.4.2012, 28Cdo/685/2011 zo dňa 28.3.2012, 28Cdo/3977/2007 zo dňa 18.3.2008, 33Odo/306/2005 zo dňa 25.3.2017, ale aj z rozsudku NS SR sp. zn. 1Cdo/67/2011, nálezu ÚS SR III. ÚS 143/2016 zo dňa 15.3.2016, ako aj rozsudkov všeobecných súdov SR - KS v Nitre 25Co/119/2015 zo dňa 27.7.2016 a 6Co/220/2015 zo dňa 27.1.2016.

34. V danom prípade sa teda žalobkyňa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia dozvedela najneskôr 16.06.2011, kedy žalovanému zaplatila poslednú splátku úveru.

35. Tomuto zodpovedá aj ustálená rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Cdo/116/2019, zo záverov, ktorého vyplýva, že pre posúdenie právnej otázky začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby, pri bezdôvodnom obohatení nie je rozhodujúca právna kvalifikácia, ale zistenie skutkového stavu, teda zistenie znalosti tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie.

36. V predmetnej veci je zároveň vylúčená aplikácia desaťročnej objektívnej lehoty, pre úmyselné bezdôvodné obohatenie, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1Cdo/238/2017 zo dňa 18.10.2018.

37. Z dôvodov uvedeného rozhodnutia vyplýva, že v uvedenej právnej veci odvolací súd konštatoval nepriamy úmysel žalovaného získať majetkový prospech bez právneho dôvodu na úkor žalobkyne s tým, že tento je daný určitými faktormi a okolnosťami, ktoré spočívajú v profesionálnosti a odbornosti žalovaného a v jeho dlhoročnom pôsobení na finančnom trhu.

38. Tu dovolací súd konštatoval, že samotné všeobecné skutočnosti o profesionálnom podnikateľskom postavení finančných subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu (veriteľa). V danom prípade je nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia aplikujúc analógiu podľa trestného práva hmotného pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, resp. získania neoprávneného majetkového prospechu. Pri bezdôvodnom obohatení je preto dôležité zistiť, kedy k obohateniu došlo z objektívneho hľadiska a v tom čase preukázať úmysel veriteľa, resp. jeho zavinenie, aby bolo možné jednoznačne posúdiť, či je potrebné aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú premlčaciu lehotu. Z uvedeného teda zákonite vyplýva, že v prvom rade je potrebné správne posúdiť, z akého dôvodu došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Iná situácia nastáva napr. pri bezdôvodnom obohatení bez právneho dôvodu ako pri bezdôvodnom obohatení z neplatného právneho úkonu z časového hľadiska, kedy k obohateniu reálne došlo.

39. Zároveň podotkol, že v prípade, ak nebankový subjekt koná nekorektne a neuvedie do úverovej zmluvy všetky predpísané údaje, je toto jeho konanie zo zákona sankcionované tým, že zmluva sa stáva bezúročnou a bezpoplatkovou, čo v podstate znamená, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť veriteľovi len samotnú istinu úveru. Táto skutočnosť má preto za následok automatickú neplatnosť tých častí zmluvy, ktoré sa týkajú práva odplaty a úrokov sa poskytujú úver. Je preto dôležité správne posúdiť, či zmluva je platná s výnimkou častí o úrokoch a odplate, alebo má ešte aj iné vady, pre ktoré je ako celok neudržateľná, a preto v celosti neplatná. Z právneho záveru rozhodnutia NS SR potom vyplýva, že samotný fakt, že bankový subjekt poskytujúci úver spotrebiteľovi je v postavení profesionálneho podnikateľa vo všeobecnosti, bez ďalšieho nemôže zakladať úmysel tohto nebankového subjektu bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa.

40. S poukazom na vyššie uvedený právny záver rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v spojení s článkom 2 ods. 2 CSP a rozhodnutím Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. R/71/2018 zverejnenom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 8/2018, súd I. inštancie dospel k jednoznačnému záveru o dôvodnosti uplatnenej námietky premlčania uplynutím subjektívnej premlčacej doby, ako aj nemožnosti aplikácie objektívnej desaťročnej premlčacej lehoty, z dôvodu úmyselného bezdôvodného obohatenia. Je nepochybné, že žalobkyňa poslednú splátku úveru v prospech žalovaného uhradila

16.6.2011, a preto s poukazom na podanie žaloby 26.09.2019 si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila po uplynutí dvojiročnej subjektívnej, ako aj trojiročnej objektívnej premlčacej doby.

41. S uvedeným záverom NS SR sa stotožnil vo svojom rozhodnutí aj KS v Prešove zo dňa 11.4.2019 pod sp. zn. 25Co/84/2018, zo záverov ktorého vyplýva, že na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, resp. jeho vedomosť o tom, že viaceré jeho nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv súdom vyhlásené za neplatné, prípadne úvery poskytnuté spotrebiteľom považované za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pre možnosť súdu konštatovať vedomostnú zložku úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohacovať, by bolo nutné v každom jednotlivom konkrétnom prípade s poukazom na okolnosti uzavretej konkrétnej úverovej zmluvy s konkrétnymi zmluvnými stranami preukázať, že žalovaný ako úverový veriteľ v čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo bol aspoň uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne na úkor dlžníka obohacuje.

42. Súčasne sa KS v Prešove v uvedenom rozhodnutí stotožnil so záverom NS SR o začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby, ktorá podľa jeho názoru žalobcovi začala plynúť úhradou poslednej splátky dodávateľovi, kedy nepochybne už tomuto boli známe všetky skutkové okolnosti potrebné na podanie žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda komu plnil a v akej výške.

43. Súdu prvej inštancie sú známe rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky III ÚS/43/2020 a I ÚS/51/2020, ktorým boli zrušené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3Cdo/169/2017 a 8Cdo/163/2018, zo záverov, ktorých však nie je možné konštatovať, že v prípade posudzovania subjektívnej premlčacej doby v spotrebiteľskom vzťahu sa má vychádzať z argumentácie uvedenej žalobkyňou. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach poukázal na to, že Najvyšší súd SR v uvedených rozhodnutiach vychádzal z právneho posúdenia plynutia subjektívnej premlčacej doby v rozhodnutí 1Cdo/67/2011 a 5Cdo/121/2009, pričom predmetom týchto rozhodnutí nebol spotrebiteľský spor, teda nešlo o prípad bezdôvodného obohatenia, ktorý nastáva v dôsledku existencie osobitnej sankcie postihujúcej jednu zo zmluvných strán upravenej priamo zo zákona. Uvedené rozhodnutia totižto nedávajú odpoveď na otázku, či je namieste plynutie začiatku subjektívnej premlčacej doby odvíjať od znalosti spotrebiteľa o právnej úprave zakotvujúcej bezúročnosť bezpoplatkovosť úveru, ani na otázku, či za takéhoto stavu je moment, keď reálne dôjde k plneniu spotrebiteľa nad rámec istiny rozhodujúcim z pohľadu záveru o nadobudnutí skutočnej vedomosti spotrebiteľa o vzniku bezdôvodného obohatenia. Z uvedených dôvodov napadnuté uznesenia Najvyššieho súdu SR porušujú základné právo sťažovateľov na súdnu ochranu i ich právo na spravodlivé súdne konanie.

44. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

45. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

46. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

47. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,
- s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
- t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
- u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
- v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,
- w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

48. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

49. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

50. Žalobkyňa sa ďalej domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v bode 4.6 v čl. 4 Obchodných podmienok v predmete splácania úveru, započítania pohľadávok a zabezpečenia.

51. Podľa názoru súdu prvej inštancie žaloby upravené v ust. § 137 písm. c/ a d/ CSP nevyklúčujú žalobný návrh o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom vzťahu v zmysle ust. § 298 CSP. Zo samotného znenia ust. § 137 CSP je možné vyvodiť nepochybný záver, že obsahuje iba demonštratívny výpočet žalôb.

52. Aj zo znenia ust. § 298 CSP vyplýva, že súd môže v rozsudku v spotrebiteľskom spore aj bez návrhu určiť, že zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedené zákonné ustanovenie teda umožňuje, aby sa spotrebiteľ aj individuálnom spotrebiteľskom spore domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez súčasne uplatneného nároku na plnenie z neprijateľného zmluvného dojednanja.

53. Okrem iného zo samotného zák. ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov tohto konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

54. Platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

55. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú.

56. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp. zn. C - 473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS.

57. Aj z rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 6Ndc/20/2016 z 23.1.2017 vyplýva, že právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes. Pokiaľ ide o predmetnú zmluvnú podmienku, obdobná zmluvná podmienka už bola vyhlásená za neprijateľnú vo vzťahu k dodávateľovi rozsudkom OS Prešov zo dňa 21.2.2018 pod sp. zn. 24C/182/2015 v spojení s rozsudkom KS v Prešove zo dňa 4.10.2018 pod sp. zn. 19Co/88/2018 s dátumom právoplatnosti 2.11.2018.

58. Žalobkyňa v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách aj v zmysle ustanovenia §3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z., z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva. Uvedené je aj v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

59. Na základe vyššie uvedených skutočností potom možno ustáliť, že žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nie je vylúčená ani v individuálnom spotrebiteľskom spore.

60. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v bode 4.6 obchodných podmienok má súd I. inštancie za to, že táto nebola so spotrebiteľom osobitne vyjednaná, je hrubo nevyvážená, pretože nerešpektuje nepochybný a oprávnený ekonomický záujem spotrebiteľa na tom, aby najskôr splatil istinu úveru, ktorá je základom pre úročenie pohľadávky, ale pripúšťa v tak závažnej otázke, akou je rozhodnutie o účele platby spotrebiteľa ľubovôľu dodávateľa, teda jeho svojvoľné rozhodnutie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky. Vzťah sa tak v tejto otázke stáva pre

spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa nepredvídateľným. V prípade nezaplatenia splátok úveru môže veriteľ od zmluvy odstúpiť, prípadne úver predčasne zosplatiť, a tak udržiavať základ pre narastanie úrokov z omeškania zo stále nezaplatenej istiny splátky.

61. NS SR viacerými rozhodnutiami okrem iného rozsudkom zo dňa 28.5.2014 pod sp. zn. 8MCdo/13/2014 konštatoval, že ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Z uvedeného dôvodu banka pri započítaní čiastkových úhrad žalobkyne titulom splátok úveru mala postupovať podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo nesporne vyplýva z ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Záverom teda možno konštatovať, že uvedená zmluvná podmienka nielenže zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože nerešpektuje jeho vôľu a oprávnené záujmy a umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy, ale aj odporuje ust. § 52 ods. 2 v spojení s ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

62. Rovnaká zmluvná podmienka už bola právoplatne určená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu v Prešove 29Csp/25/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov 6Co/71/2019 a 29Csp/6/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 7Co/61/2019.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

65. Vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania úspešnému žalovanému voči neúspešnej žalobkyni a vo vzťahu určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky priznal nárok na náhradu trov konania úspešnej žalobkyni voči neúspešnému žalovanému.

66. O výške trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.